

Svar (20/2 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

»Statutten for Den Internationale Straffedomstol trådte i kraft den 1. juli 2002. I henhold til statutens artikel 5 har Straffedomstolen jurisdiktion i sager vedrørende folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser. Efter statutens artikel 8 defineres krigsforbrydelser som alle grove overtrædelser af Genève konventionerne, samt andre grove overtrædelser af ret og sædvaner, der finder anvendelse under internationale væbnede konflikter.

Forudsætningen for Straffedomstolens udøvelse af sin jurisdiktionskompetence er i henhold til artikel 12 i Straffedomstolens statut, at en person, der har begået folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser, enten har gjort det på territoriet for en stat – eller selv er statsborger i en stat – der deltager i Straffedomstolens statut. Straffedomstolen har således som udgangspunkt kun jurisdiktion i forhold til stater, der deltager i domstolens statut efter forudgående ratifikation. Hverken Irak eller USA har ratificeret Straffedomstolens statut. Straffedomstolen kan dog endvidere i begrænset omfang tillægges jurisdiktion, selvom den pågældende stat ikke er deltager i statutten, hvis staten accepterer Straffedomstolens udøvelse af jurisdiktion med hensyn til bestemte typer forbrydelser, herunder f.eks. krigsforbrydelser.

I henhold til Statutens artikel 17 jfr. artikel 1, er Domstolens kompetence subsidiær i den forstand, at en sag ikke kan antages til behandling såfremt der sker retsforfølgning på nationalt plan.

USA eller Irak vil i henhold til Genève-konventionerne være forpligtede til i deres nationale retssystemer selv at retsforfølge eller udlevere til retsforfølgning i en anden stat personer, der måtte begå de i Genève-konventionerne definerede krigsforbrydelser. Derimod vil situationer, der omfatter personer, der er statsborgere i en stat, der deltager i Straffedomstolens statut, i henhold til statutens artikel 13 kunne henvises til Straffedomstolens anklager enten af en deltagers stat, af FN's Sikkerhedsråd i henhold til kapitel VII i FN Pagten, eller ved anklagerens optagelse af sagen af egen drift.

Danske statsborgere, der måtte begå en af de nævnte forbrydelser under en eventuel internationalt væbnet konflikt i Irak, vil i visse tilfælde kunne retsforfølges ved Straffedomstolen. Det

gælder dog som nævnt kun, såfremt Danmark ikke selv retsforfølger den pågældende.«

Spm. nr. S 1814

Til udenrigsministeren (4/2 03) af:

Villy Søvndal (SF):

»Er den danske regering orienteret om, at USA vil afprøve atomvåben i forbindelse med krigen imod Irak for at nå »dybe mål«, og hvad er den danske regerings holdning til at sænke tærsklen for brug af atomvåben?«

Svar (19/2 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Regeringen er ikke bekendt med, at USA vil afprøve atomvåben i forbindelse med en evt. væbnet konflikt i Irak. Det kan oplyses, at USA har erklæret et moratorium på atomprøvesprængninger.

Den danske regering støtter fortsat tiltag til støtte for nuklear nedrustning, ikke-spredning og våbenkontrol med henblik på at undgå brug af atomvåben.

Spm. nr. S 1815

Til udenrigsministeren (4/2 03) af:

Villy Søvndal (SF):

»Er der tekniske minimumsgrænser for mængden af plutonium henholdsvis uran i et atomvåben, og er der en nedre grænse for, hvor begrænset anvendelsen af atomvåben kan være, herunder hvilke skadevirkninger der kan imødeses ved brug af selv de mindste atomvåben?«

Svar (19/2 03)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Forsvarsministeriet har oplyst følgende: »Oplysninger om kernevåben og disses konstruktion er højt klassificerede bl.a. for at forhindre spredning af teknologien.

Minimumsmængden af uran eller plutonium, der skal anvendes til at fremstille en atombom-